DOMSTOLENS DOM (andra avdelningen)

den 22 januari 2009 *

I mål C-473/07,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, framställd av Conseil d'État (Frankrike) genom beslut av den 7 maj 2007, som inkom till domstolen den 25 oktober 2007, i målet

Association nationale pour la protection des eaux et rivières-TOS,

Association OABA

mot

Ministère de l'Écologie, du Développement et de l'Aménagement durables,

* Rättegångsspråk: franska.

ytterligare deltagare i rättegången:

Association France Nature Environnement,

meddelar

DOMSTOLEN (andra avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden C.W.A. Timmermans samt domarna K. Schiemann, J. Makarczyk, P. Kūris (referent), och C. Toader,

generaladvokat: P. Mengozzi,
justitiesekreterare: handläggaren R. Şereş,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 18 september 2008,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

— Association nationale pour la protection des eaux och rivières-TOS, genom P. Jeanson, vice ordförande för föreningen,

— France Nature Environnement, genom R. Léost, vice ordförande för föreningen,

— Frankrikes regering, genom G. de Bergues och A.-L. During, båda i egenskap av ombud,

— Greklands regering, genom V. Kontolaimos och S. Papaioannou, båda i egenskap av ombud,

— Europeiska gemenskapernas kommission, genom A. Alcover San Pedro och J.-B. Laignelot, båda i egenskap av ombud,

och efter att den 6 november 2008 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande rör tolkningen av punkt 6.6 a i bilaga I till rådets direktiv 96/61/EG av den 24 september 1996 om samordnade åtgärder för att förebygga

och begränsa föroreningar (EGT L 257, s. 26), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 av den 29 september 2003 (EUT L 284, s. 1) (nedan kallat direktiv 96/61).

2 Begäran har framställts av Conseil d'État i ett mål där Association nationale pour la protection des eaux et rivières-TOS och OABA har väckt talan om ogiltigförklaring av dekret nr 2005-989 av den 10 augusti 2005 om ändring av förteckningen över klassificerade anläggningar (décret n° 2005-989 du 10 août 2005 modifiant la nomenclature des installations classées) (JORF av den 13 augusti 2005, text 52).

Tillämpliga bestämmelser

Gemenskapslagstiftningen

3 Artikel 1 i direktiv 96/61 har följande lydelse:

”Detta direktiv syftar till att genom samordnade åtgärder förebygga och minska föroreningar som härrör från de verksamheter som anges i bilaga I. Det innehåller bestämmelser som syftar till att undvika och, när detta visar sig vara omöjligt, minska utsläppen till luft, vatten och mark från dessa verksamheter, inbegripet åtgärder som gäller avfall, så att en hög skyddsnivå kan uppnås för miljön som helhet, utan att detta påverkar [tillämpningen] av bestämmelserna i [rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EGT L 175, s. 40; svensk specialutgåva, område 15, volym 6, s. 226)] och andra gemenskapsbestämmelser i ämnet.”

4 Artikel 2 i direktiv 96/61 har följande lydelse:

”I detta direktiv avses med

…

3. *anläggning*: en fast, teknisk enhet där en eller flera av de verksamheter som anges i bilaga I bedrivs …

4. *befintlig anläggning*: en anläggning i drift eller, inom ramen för den lagstiftning som gäller innan detta direktiv börjar tillämpas, en anläggning för vilken tillstånd har beviljats eller för vilken en behörig myndighets uppfattning, komplett tillståndsansökan har ingivits, under förutsättning att anläggningen är satt i drift senast ett år efter den dag då detta direktiv börjar tillämpas.

…

9. *tillstånd*: ett eller flera skriftliga beslut eller en del härav, varigenom tillstånd meddelas att driva en anläggning eller delar därav på vissa villkor som säkerställer att anläggningen uppfyller kraven i detta direktiv …

…”

5 I artikel 4 i direktiv 96/61 anges följande:

”Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att inga nya anläggningar drivs utan tillstånd enligt detta direktiv …”

6 I artikel 9 i direktivet, som har rubriken ”Villkor för tillstånd”, föreskrivs följande:

”1. Medlemsstaterna skall försäkra sig om att tillståndet omfattar alla nödvändiga åtgärder för att uppfylla de krav för tillstånd som avses i artiklarna 3 och 10, för att kunna säkerställa skydd av luft, vatten och mark och således uppnå en hög skyddsnivå för miljön som helhet.

2. När det gäller en ny anläggning eller en väsentlig förändring på vilken artikel 4 i direktiv 85/337/EEG är tillämplig, skall alla relevanta uppgifter som kommit in eller slutsatser som dragits till följd av tillämpning av artiklarna 5–7 i det direktivet beaktas när tillstånd meddelas.

3. Tillståndet skall omfatta utsläppsgränsvärden för förorenande ämnen, i synnerhet de som anges i bilaga III, som den berörda anläggningen med hänsyn till deras beskaffenhet och förmåga att överföra föroreningar från ett element till ett annat (vatten, luft och mark) kan antas släppa ut i betydande mängder. Tillståndet skall vid behov innehålla lämpliga föreskrifter som säkerställer skydd av mark och grundvatten

samt åtgärder för hanteringen av avfall som uppkommer vid anläggningen. Gränsvärdena kan vid behov kompletteras eller ersättas av likvärdiga parametrar eller tekniska åtgärder.

För anläggningar enligt 6.6 i bilaga I skall vid fastställande av utsläppsgränsvärden enligt den här punkten också beaktas de praktiska förutsättningar som gäller dessa kategorier av anläggningar.

…

4. Utan att det påverkar artikel 10 skall de utsläppsgränsvärden och likvärdiga parametrar eller tekniska åtgärder som avses i punkt 3 bygga på bästa tillgängliga teknik, utan att användning av en specifik teknik eller teknologi föreskrivs, och fastställas med hänsyn till den aktuella anläggningens tekniska egenskaper och geografiska belägenhet samt de lokala miljöförhållandena. I samtliga fall skall tillståndsvillkoren innehålla bestämmelser som syftar till att minimera långväga eller gränsöverskridande föroreningar och säkra en hög skyddsnivå för miljön som helhet.

…”

7 I artikel 16.2 i direktiv 96/61 föreskrivs följande:

”Kommissionen skall organisera informationsutbytet mellan medlemsstaterna och de berörda industrierna om bästa tillgängliga teknik, om därmed sammanhängande

föreskrifter om utsläppskontroll och om utvecklingen i dessa båda hänseenden. Kommissionen skall vart tredje år offentliggöra resultaten av informationsutbytet."

8 I bilaga I till direktiv 96/61 fastställs vilka kategorier av industriell verksamhet som avses i artikel 1 i samma direktiv. I punkt 2 i inledningen i nämnda bilaga I föreskrivs följande:

"Nedanstående gränsvärden hänför sig vanligen till produktionskapacitet eller avkastning. …"

9 I punkt 6.6 a i denna bilaga omnämns även "anläggningar för djurhållning av fjäderfä [*] …, vilka anläggningar förfogar över mer än … 40 000 platser för fjäderfä" som kategorier av industriell verksamhet som avses i artikel 1 i direktiv 96/61. [*I överensstämmelse med övriga språkversioner kommer nedan beteckningen anläggningar för intensiv djurhållning av fjäderfä att användas. Övers. anm.]

10 I bilaga III till direktiv 96/61, som har rubriken "Orienterande förteckning över de viktigaste och förorenande ämnen som obligatoriskt skall beaktas om de är relevanta för fastställandet av gränsvärden för utsläpp" anges olika ämnen som kan förorena luft och vatten. Vad avser luft omnämns bland annat kväveoxider och andra kväveföreningar samt metaller och deras föreningar. Vad avser vatten omnämns bland annat organiska fosforföreningar, metaller och deras föreningar samt ämnen som orsakar eutrofiering, i synnerhet nitrater och fosfater.

Den nationella lagstiftningen

11 Bilaga I till dekret nr 2005-989 om ändring av förteckningen över klassificerade anläggningar innehåller bland annat följande rubrik:

NUMMER	BESKRIVNING AV RUBRIKEN	A.D.S. ([1])	R ([2])
…			

2111	Fjäderfä, fjädervilt (uppfödning, försäljning etc.), med undantag för särskilda verksamheter som nämns under andra rubriker:
	
	1. Fler än 30 000 djurenheter……
	
	5 000–30 000 djurenheter…….
	
	Not. – Antalet fjäderfä och fjädervilt beräknas med användning av följande värden (angivna i djurenheter):
	
	vaktel = 0,125;
	duva, rapphöna = 0,25;
	ungtupp = 0,75;
	mindre kyckling = 0,85;
	höna, kyckling, kvalitetsmärkt kyckling, ekologisk kyckling, unghöna, värphöna, avelshöna, fasan, pärlhöna och gräsand = 1; större kyckling = 1,15;
	anka, anka färdig för tvångsmatning och anka för avelsändamål = 2; mindre kalkon = 2,20;
	medelstor kalkon, kalkon för avelsändamål, gås = 3;
	stor kalkon = 3,50;
	tvångsmatade simfåglar = 7;
		A
		
		D
			3

[…]			

([1]) A: tillstånd, D: anmälan, S: servitut i det allmännas intresse
([2]) Skyddsområde i kilometer.

Tvisten vid den nationella domstolen och tolkningsfrågan

12 Association nationale pour la protection des eaux et rivières-TOS och OABA har till stöd för sin talan om ogiltigförklaring av hela eller delar av dekret nr 2005-989 vid Conseil d'État anfört att detta dekret strider mot punkt 6.6 a i bilaga I till direktiv 96/61. I sistnämnda bestämmelse föreskrivs nämligen under rubriken ”2111” i förteckningen över klassificerade anläggningar ett gränsvärde på 30 000 djurenheter. Om antalet djurenheter överskrider detta gränsvärde vid uppfödning av fjäderfä och fjädervilt måste tillstånd inhämtas innan uppfödningen börjar. Vid beräkningen används en omräkningskoefficient på 0,125 för vaktel och på 0,25 för rapphöna och duva. Med tillämpning av dessa koefficienter uppnår en anläggning med mer än 40 000 vaktlar, rapphönor eller duvor inte gränsvärdet på 30 000 djurenheter och det räcker således med en anmälan.

13 Conseil d'État anförde i skälen till sitt beslut följande vad avser bestämmelserna i punkt 6.6 a i bilaga I till direktiv 96/6:

— Anläggningar för intensiv djurhållning av fjäderfä som förfogar över mer än 40 000 platser måste ha tillstånd.

— I detta direktiv definieras inte vilka arter som ska anses som fjäderfä, i den mening som avses i nämnda bilaga, medan det i direktiv som är tillämpliga på fjäderfä enligt annan lagstiftning uttryckligen anges vilka arter som omfattas av deras tillämpningsområde, varvid vaktel, rapphöna och duva antingen inkluderas i eller exkluderas från tillämpningsområdet för respektive direktiv.

14 Conseil d'État beslutade därför att förklara målet vilande och ställa följande tolkningsfråga till domstolen:

”Ska punkt 6.6 a i bilaga 1 till rådets direktiv 96/61 …, som avser anläggningar för intensiv djurhållning av fjäderfä med mer än 40 000 platser, tolkas så att

— vaktlar, rapphöns och duvor omfattas av dess tillämpningsområde, och

— om så är fallet, gränsvärdena för tillstånd får beräknas enligt ett system med 'djurenheter', där antalet djur per plats viktas utifrån djurslag i syfte att beakta den mängd kväve som de olika djurslagen faktiskt släpper ut?”

Tolkningsfrågan

15 Det ska inledningsvis anmärkas att det framgår av bestämmelserna i direktiv 96/61 och punkt 6.6 a i bilaga I till samma direktiv att det krävs förhandstillstånd för anläggningar för intensiv djurhållning av fjäderfä som förfogar över mer än 40 000 platser.

16 Denna bestämmelses tillämpningsområde bestäms av tre kumulativa rekvisit, nämligen att djurhållningen måste vara intensiv, att det ska vara fråga om fjäderfän och att de anläggningar som avses måste ha minst 40 000 platser.

17 Det är vidare utrett att direktiv 96/61 inte innehåller någon definition av något av begreppen intensiv djurhållning, fjäderfä eller plats.

Frågans första del

18 Den hänskjutande domstolen har ställt den första delen av sin fråga för att få klarhet i huruvida begreppet fjäderfä i punkt 6.6 a i bilaga I till direktiv 96/61 omfattar arterna vaktel, rapphöna och duva.

19 Den franska regeringen har inledningsvis gjort gällande att vaktlar, rapphönor och duvor inte kan bli föremål för intensiv djurhållning. Punkt 6.6 a i bilaga I till direktiv 96/61 är således inte tillämplig på dessa fåglar.

20 Domstolen delar inte denna ståndpunkt.

21 Den franska regeringen har nämligen inte anfört någon vetenskaplig utredning för att visa att det är omöjligt att bedriva intensiv djurhållning vad avser dessa fåglar, och den omständigheten att franska anläggningar vad avser vaktlar och duvor i genomsnitt omfattar 3 000 djur utgör inte ensam skäl för slutsatsen att det är omöjligt att bedriva anläggningar med mer än 40 000 fåglar.

22 Det ska vidare anmärkas att det enligt fransk lagstiftning förutsätts att det kan förekomma intensiv djurhållning vad avser vissa av dessa fåglar, såsom framgår av bland annat bestämmelserna i ministerförordning av den 18 september 1985 om fastställande av likvärdighetskoefficienter för djurhållning inomhus (Arrêté du ministère de l'Agriculture fixant les coefficients d'équivalence pour les productions hors sol) (JORF av den 8 oktober 1985, s. 11683), där det anges att ett jordbruk som bedriver djurhållning inomhus, för att kunna beaktas enligt denna ministerförordning, minst måste sälja 200 000 levande vaktlar eller 120 000 döda vaktlar.

23 Vad avser begreppet fjäderfä, som inte särskilt definieras i direktiv 96/61, ska det anmärkas att denna term normalt sett avser samtliga fåglar som uppföds för ägg- eller köttproduktion. Emellertid kan även vaktlar, rapphönor och duvor, som även de är fågelarter, uppfödas för ägg- eller köttproduktion.

24 Denna tolkning har även stöd i direktivets systematik och syfte (se analogt dom av den 24 oktober 1996 i mål C-72/95, Kraaijeveld m.fl., REG 1996, s. I-5403, punkt 38).

25 Det ska härvid anmärkas att syftet med direktiv 96/61, såsom detta definieras i artikel 1 i direktivet, är att genom samordnade åtgärder förebygga och minska föroreningar som

härrör från de verksamheter som anges i bilaga I i luft, vatten och mark, så att en hög skyddsnivå kan uppnås för miljön.

26 Såsom generaladvokaten har understrukit i punkt 34 i sitt förslag till avgörande konkretiseras detta samordnade förfaringssätt genom en adekvat samordning av förfarandet och tillståndsvillkoren avseende industrianläggningar vars verksamhet medför en betydande risk för föroreningar. Därigenom blir det möjligt att uppnå den högsta skyddsnivån för miljön som helhet. Tillståndsvillkoren för industrianläggningar ska i samtliga fall inbegripa bestämmelser som syftar till att minimera långväga eller gränsöverskridande föroreningar och säkra en hög skyddsnivå för miljön som helhet.

27 Eftersom syftet med direktiv 96/61 har getts en vid definition, saknas det grund för åsikten att punkt 6.6 a i bilaga I till direktivet kan tolkas så, att vaktlar, rapphönor och duvor inte omfattas av dess tillämpningsområde.

28 Den franska regeringen har anmärkt att det i punkt 17 a i bilaga I till direktiv 85/337, i dess lydelse enligt rådets direktiv 97/11/EG av den 3 mars 1997 (EGT L 73, s. 5), hänvisas till anläggningar för intensiv djurhållning av fjäderfä, vilka förfogar över fler än 85 000 platser för gödkycklingar eller fler än 60 000 platser för hönor. Denna omständighet påverkar emellertid inte hur punkt 6.6 a i bilaga I till direktiv 96/61 bör tolkas. Denna bestämmelse utgör en särskild reglering vilken, såsom framgår av dess lydelse, avser fjäderfä i vid mening och den innebär endast att ett annat gränsvärde föreskrivs än i nämnda punkt 17 a i direktiv 85/337.

29 Den franska regeringen har även framfört argumentet att tillämpningsområdet för punkt 6.6 a i bilaga I till direktiv 96/61 endast omfattar värphöns, gödkycklingar, kalkoner, ankor och pärlhöns, med hänvisning till att en sådan avgränsning har gjorts i

ett referensdokument (ett så kallat BREF-dokument) om bästa tillgängliga teknik för intensiv uppfödning av fjäderfä och svin, som kommissionen offentliggjorde i juli 2003 (EUT C 170, s. 3) med tillämpning av artikel 16.2 i direktiv 96/61. Detta argument saknar stöd.

30 Det är nämligen viktigt att påpeka att det redan i BREF-dokumentet självt preciseras att denna tolkning av begreppet fjäderfä endast gäller för detta dokument samt att ett sådant dokument saknar bindande verkan och inte heller bör användas för att tolka direktiv 96/61, eftersom dokumentets syfte endast är att beskriva aktuella vetenskapliga rön vad avser bästa tillgängliga teknik för djurhållning.

31 Omständigheten att BREF-dokumentet i fråga varken tar upp vaktlar, rapphönor eller duvor betyder således på intet sätt att dessa tre fåglar inte omfattas av begreppet fjäderfä i punkt 6.6 a i bilaga I till direktiv 96/61.

32 Domstolen avfärdar slutligen den franska regeringens påstående att kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar) av den 21 december 2007 (KOM (2007) 844 slutlig), vilket har till syfte att se över och omarbeta ett antal gemenskapsrättsakter, däribland direktiv 96/61, till en samlad rättsakt, stöder slutsatsen att begreppet fjäderfä i detta direktiv ska tolkas restriktivt.

33 Ett förslag till ett direktiv kan nämligen, även om dess syfte är att omarbeta gällande lagtext, inte utgöra stöd för tolkningen av ett direktiv som är i kraft.

34 Med hänsyn till dessa överväganden ska den första delen av tolkningsfrågan besvaras enligt följande. Begreppet fjäderfä i punkt 6.6 a i bilaga I till direktiv 96/61 ska tolkas så, att det omfattar vaktlar, rapphönor och duvor.

Den andra delen av tolkningsfrågan

35 Den hänskjutande domstolen har ställt den andra delen av tolkningsfrågan för att få klarhet i huruvida punkt 6.6 a i bilaga I till direktiv 96/61 utgör hinder mot att en medlemsstat inför ett system med djurenheter enligt vilket gränsvärdena för förhandstillstånd för anläggningar för intensiv djurhållning av fjäderfä fastställs genom att antalet djur per plats viktas utifrån djurslag, i syfte att beakta den mängd kväve som de olika djurslagen faktiskt släpper ut.

36 Sökandena i målet vid den nationella domstolen har hävdat att det inte är förbjudet att använda sig av ett sådant system med djurenheter, förutsatt att gränsvärdet för tillstånd inte är högre än 40 000 fåglar vad avser den faktiska beläggningen på anläggningen vid varje given tidpunkt.

37 Den franska regeringen har gjort gällande att det i den franska lagstiftningen föreskrivs att tillstånd är nödvändigt för djurhållning av fjäderfä eller fjädervilt som omfattar mer än 30 000 djurenheter. En viktningskoefficient på 0,125 har fastställts för vaktlar och 0,25 för rapphöns och duvor. Sistnämnda koefficienter har beräknats dels med beaktande både av hur stora mängder kväve olika djurarter släpper ut, på grundval av uppgifter från kommittén för ett miljöanpassat jordbruk (Comité d'orientation pour les pratiques agricoles respectueuses de l'environnement (Corpen)), vilken är underställd det franska jordbruks- och fiskeriministeriet och det franska miljöministeriet, dels med beaktande av samtliga övriga former av miljöpåverkan, såsom den mängd avloppsvatten som produceras under ett år eller olägenheter i form av störande buller och lukt.

38 Kommissionen har anfört att även om den franska regeringens tolkning kan framstå som motiverad står det klart att denna, på gemenskapsrättens nuvarande stadium, utgör en tolkning *contra legem*. Enligt kommissionen syftar nämligen uttrycket ”mer än … 40 000 platser för fjäderfä” i punkt 6.6 a i bilaga I till direktiv 96/61 på en kapacitet att producera mer än 40 000 fjäderfän samtidigt och inte på ett gränsvärde som beror på hur mycket föroreningar som respektive fågelart producerar.

39 Domstolen vill i detta sammanhang anmärka att även om det är utrett att begreppet plats inte definieras i direktiv 96/61, preciseras det dock i punkt 2 i inledningen i bilaga I att ”[n]edanstående gränsvärden hänför sig vanligen till produktionskapacitet eller avkastning”. Att bestämma gränsvärden för krav på tillstånd enligt en metod med djurenheter är således inte en metod som förutses i direktiv 96/61. Den metoden är emellertid inte utesluten enligt direktiv 96/61.

40 Eftersom syftet med direktiv 96/61 är att förebygga och minska föroreningar som härrör från vissa verksamheter, däribland intensiv djurhållning av fjäderfä, kan en beräkningsmetod med djurenheter endast tillåtas om den helt och hållet ligger i linje med detta syfte. Användningen av en sådan metod får emellertid inte ha som följd att

vissa anläggningar som omfattas av direktivets bestämmelser på grund av att de förfogar över ett visst antal platser inte omfattas av det.

41 Den franska regeringen har i förevarande fall inte heller styrkt att det föreligger ett samband mellan den franska lagstiftningens innehåll och hänsyn till hur mycket kväve fåglarna verkligen släpper ut.

42 Det räcker nämligen att konstatera att de uppgifter som framgår av bilagorna till Ministère de l'Écologie, du Développement et de l'Aménagement durables (miljöministeriet) cirkulär av den 7 september 2007 om klassificerade anläggningar (uppfödning, fjäderfä) – användning av nya referensvärden för spillning (Bulletin officiel, den 30 oktober 2007, MEDAD 2007/20, text 15, s. 1) visar på att sambandet mellan utsläppen av kväve från en vaktel, en rapphöna eller en duva och utsläppen av kväve från en kyckling inte överensstämmer med viktningen i dekret nr 2005-989. Enligt detta dekret motsvarar en kyckling åtta vaktlar, fyra rapphönor eller fyra duvor, medan det av ovan nämnda uppgifter framgår att spillningen från en vaktel eller en rapphöna innehåller hälften så mycket kväve som spillningen från en kyckling, medan spillningen från en duva innehåller fem gånger mer kväve. Enligt samma uppgifter är även halten av fosfor, koppar och zink i spillningen från vaktlar, rapphöns och duvor högre än i spillningen från kyckling.

43 Vid förhandlingen har den franska regeringen som stöd för denna brist på proportionalitet förklarat att även annan miljöpåverkan har beaktats, dock utan att anföra någon vetenskaplig utredning om denna miljöpåverkans art och omfattning.

44 Mot denna bakgrund står det, såsom generaladvokaten har anfört i punkt 54 i sitt förslag till avgörande, klart att dekret nr 2005-989 leder till att anläggningar för intensiv djurhållning med 40 001–240 000 vaktlar eller 40 001–120 000 rapphöns eller duvor undantas från det krav på förhandstillstånd som föreskrivs i direktiv 96/61, trots att

dessa anläggningar är ägnade att producera mer kväve, fosfor, koppar och zink än anläggningar för intensiv djurhållning med 40 000 kycklingar.

45 Mot bakgrund av samtliga ovan anförda omständigheter ska den andra delen av tolkningsfrågan besvaras enligt följande. Punkt 6.6 a i bilaga I till direktiv 96/61 utgör hinder för en nationell lagstiftning av sådant slag som den som är i fråga i målet vid den hänskjutande domstolen, vilken leder till att gränsvärdena för tillstånd att bedriva intensiv djurhållning beräknas enligt ett system med djurenheter som, i syfte att beakta den mängd kväve som de olika fågelarterna faktiskt släpper ut, grundar sig på en viktning av antalet djur per plats i förhållande till djurart.

Rättegångskostnader

46 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (andra avdelningen) följande:

1) Begreppet fjäderfä i punkt 6.6 a i bilaga I till rådets direktiv 96/61/EG av den 24 september 1996 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa

föroreningar, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 av den 29 september 2003 ska tolkas så, att det omfattar vaktlar, rapphönor och duvor.

2) **Punkt 6.6 a i bilaga I till direktiv 96/61, i dess lydelse enligt förordning nr 1882/2003, utgör hinder för en nationell lagstiftning av sådant slag som den som är i fråga i målet vid den hänskjutande domstolen, vilken leder till att gränsvärdena för tillstånd att bedriva intensiv djurhållning beräknas enligt ett system med djurenheter som, i syfte att beakta den mängd kväve som de olika fågelarterna faktiskt släpper ut, grundar sig på en viktning av antalet djur per plats i förhållande till djurart.**

Underskrifter